

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI**

ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO-430- 1(12)/13/RB

Łódź, dnia 25 października 2013 r.

DECYZJA Nr RŁO 45/2013

- I.** Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) i stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Daniela Stryczka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FMH MEDICOVERS w Tychach karę pieniężną w wysokości 4 235 zł (słownie: cztery tysiące dwieście trzydzieści pięć złotych), co stanowi równowartość 1036 euro, tj. 4 euro za każdy dzień zwłoki poczynając od dnia 15 stycznia 2012 r. do dnia 1 października 2012 r. włącznie, w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RŁO 28/2011 wydanej w dniu 26 września 2011 r., płatną do budżetu państwa.

- II.** Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 267), w związku z art. 83 cytowanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do jej art. 33 ust. 5 i 6

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się obciążyć Daniela Stryczka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FMH MEDICOVERS w Tychach kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RŁO 28/2011 wydanej w dniu 26 września 2011 r., w kwocie 17,20 zł (słownie: siedemnaście złotych 20/100) i zobowiązuje się Daniela Stryczka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FMH MEDICOVERS w Tychach do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – działając na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów” – wydał w dniu 26 września 2011 r. decyzję Nr RŁO 28/2011 – zwaną dalej: „Decyzją”.

W punkcie I sentencji Decyzji, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Danielowi Stryczkowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą FMH MEDICOVERS w Tychach – zwanego dalej: „Daniel Stryczek” – Prezes Urzędu uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Daniela Stryczka polegające na bezprawnym zamieszczeniu we wzorcu umowy pod nazwą „UMOWA SPRZEDAŻY”, postanowienia, które narusza art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 271 poz. 22, ze zm.) o treści: *„Ze względu na to iż Materac Nefrytowy jest sprowadzany z Korei Południowej przez Firmę Medicovers co się wiąże z dużymi kosztami przywozu, oświadczam iż w przypadku rezygnacji lub złamania zobowiązań wynikających z umowy będę zobowiązany/a pokryć koszt w wysokości 30% ceny stałej materaca nefrytowego”* i stwierdził zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 1 września 2010 r.

W punkcie II sentencji Decyzji, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Danielowi Stryczkowi uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Daniela Stryczka polegające na zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy pn. „UMOWA SPRZEDAŻY” informacji o prawie do odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni oraz bezprawnym zaniechaniu wręczenia konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby), co jest sprzeczne z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, ze zm.) i stwierdził zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 1 września 2010 r.

W punkcie III sentencji Decyzji, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Danielowi Stryczkowi uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Daniela Stryczka polegające na bezprawnym zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy pod nazwą „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)” informacji, iż *„Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”*, co jest sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r., Nr

141, poz. 1176, ze zm.) i nakazał jej zaniechanie.

W punkcie IV sentencji Decyzji, Prezes Urzędu nałożył na Daniela Stryczka środek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w postaci obowiązku przedstawienia konsumentom w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji propozycji aneksów mających doprowadzić do zgodności z prawem treść umów zawartych z nimi w oparciu o kwestionowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wzorce w zakresie naruszeń określonych w punktach I, II sentencji Decyzji.

Od powyższej Decyzji nie wniesiono odwołania i w związku z powyższym stała się prawomocna z dniem 14 października 2011 r.

Mając powyższe na względzie, Prezes Urzędu przeprowadził pod sygnaturą akt RŁO-403-5/12/RB postępowanie wyjaśniające w celu kontroli wykonania Decyzji. W ww. postępowaniu wyjaśniającym został zebrany materiał dowodowy pozwalający na ustalenie, czy Decyzja została wykonana lub czy istnieją podstawy do wszczęcia przeciwko Danielowi Stryczkowi postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W trakcie postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu ustalił, że we wzorcu umów pod nazwą „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)” Daniel Stryczek dodał następujący zapis: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”. (dowód: karty Nr 7-12). W piśmie z dnia 10 października 2012 r. (data wpływu 12 października 2012 r.) Daniel Stryczek przedstawił wzorzec aneksu zmieniającego dotychczas obowiązujące umowy. Na podstawie tego aneksu uchylono i uznano za nieobowiązujące strony postanowienie o treści „Ze względu na to iż Materac Nefrytowy jest sprowadzany z Korei Południowej przez Firmę Medicovers co się wiąże z dużymi kosztami przywozu, oświadczam iż w przypadku rezygnacji lub złamania zobowiązań wynikających z umowy będę zobowiązany/a pokryć koszt w wysokości 30% ceny stałej materaca nefrytowego” oraz dodano następujące postanowienie „Kupujący ma prawo do odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od daty zawarcia umowy. Do niniejszej umowy dołączono wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży, które otrzymuje kupujący z chwilą jej zawarcia.”. Dodatkowo we wskazanym aneksie Daniel Stryczek poinformował również o zmianie umowy pod nazwą „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)”. Ponadto Daniel Stryczek przekazał kopię faktury za wykonaną usługę pocztową z dnia 1 października 2012 r., która uprawdopodobnia fakt wysłania tego dnia aneksów oraz wprowadzenia zmiany umowy pod nazwą „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)”. (dowód: karty Nr 13-15).

W związku z dokonanymi ustaleniami, Prezes Urzędu w dniu 21 lutego 2013 r. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Daniela Stryczka kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu prawomocnej Decyzji (dowód: karty Nr 1 i 2).

Daniel Stryczek nie udzielił odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. W piśmie złożonym w trakcie trwania wskazanego wyżej postępowania wyjaśniającego Daniel Stryczek poprosił o niewyciąganie wobec niego konsekwencji karnoadministracyjnych wobec późniejszego wystosowania aneksów. Opóźnienie to wynikało z częstych wyjazdów służbowych i natłoku innych obowiązków (dowód: karta Nr 13).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny.

Niniejsze postępowanie dotyczy zwłoki w wykonaniu prawomocnej Decyzji Prezesa Urzędu wydanej na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W dniu 5 marca 2012 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające w celu kontroli wykonania Decyzji. W trakcie tego postępowania Daniel Stryczek wykazał, iż doręczył klientom z którymi zawarł umowy aneks na mocy którego uchylono i uznano za nieobowiązujące postanowienie o treści *Ze względu na to iż Materac Nefrytowy jest sprowadzany z Korei Południowej przez Firmę Medicovers co się wiąże z dużymi kosztami przywozu, oświadczam iż w przypadku rezygnacji lub złamania zobowiązań wynikających z umowy będę zobowiązany/a pokryć koszty w wysokości 30% ceny stałej materaca nefrytowego* oraz dodano następujące postanowienia „Kupujący ma prawo do odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od daty zawarcia umowy. Do niniejszej umowy dołączono wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży, które otrzymuje kupujący z chwilą jej zawarcia.” i „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”. Jak wynika z dołączonej do powyższego oświadczenia faktury, Daniel Stryczek wysłał powyższy aneks w dniu 1 października 2012 r. (dowód: karty Nr 13-15).

Prezes Urzędu stwierdził, iż Daniel Stryczek wykonał obowiązek opisany w pkt III sentencji decyzji *in fine*, jednak nie wcześniej, niż w dniu 1 października 2012, a więc nie wcześniej, niż po 259 dniach od daty 3 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji (tj. od dnia 14 października 2011 r.).

Prezes Urzędu stwierdził, iż Daniel Stryczek wykonał obowiązek opisany w pkt IV sentencji decyzji, jednak nie wcześniej, niż w dniu 1 października 2012, a więc nie wcześniej, niż po 259 dniach od upływu 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji (tj. od dnia 14 października 2011 r.).

W toku przeprowadzonego postępowania Daniel Stryczek poinformował, że jego przychód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za 2012 r. wyniósł (*tajemnica Przedsiębiorcy*).

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

Stosownie do art. 107 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji wydanych między innymi na podstawie art. 26 tej ustawy.

Kary pieniężne są podstawowym środkiem egzekucji prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu. Nakładanie kar ma na celu przymuszenie do wykonania przez przedsiębiorcę orzeczenia rozstrzygającego sprawę merytorycznie i skłonienie go do wykonania określonego w tym orzeczeniu obowiązku. Kary nakładane na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów mogą być również nałożone już po wykonaniu decyzji, jeżeli stwierdzone zostanie, że nastąpiła zwłoka w realizacji nałożonych tą decyzją obowiązków. Tak więc kary pieniężne, o jakich mowa powyżej pełnią też funkcję represyjną.

Zarzut niewykonania decyzji może być postawiony przedsiębiorcy wówczas, gdy nie wykonał on orzeczenia w całości lub części, a także w przypadku, gdy nie wykonał go w terminie. Aby można było uznać, że orzeczenie zostało wykonane, musi być wykonane w całości, tylko wtedy bowiem doprowadza ono stan faktyczny na rynku do postulowanego stanu, nienaruszającego przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stopień wykonania orzeczenia wpływać może natomiast na wymiar kary, która określana może być w szeroko ustanowionych granicach ustawowych. Decyzja Prezesa Urzędu powinna być wykonana w terminie.

Odnośnie punktu III Decyzji podnieść należy, iż decyzja Prezesa Urzędu nakazująca zaniechanie stosowania określonych naruszeń powinna być wykonana niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Wykonanie niezwłoczne nie oznacza wykonania natychmiastowego, ale wykonanie bez zbędnej zwłoki. Termin wykonania decyzji powinien uwzględniać także czas niezbędny przedsiębiorcy do przygotowania się do spełnienia nałożonego obowiązku¹. Taki czas w przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu ustalił uwzględniając stan faktyczny, możliwości ekonomiczne, etatowe i logistyczne Daniela Stryczka.

W punkcie IV Decyzji, określony został odpowiedni termin na usunięcie trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w postaci obowiązku przedstawienia konsumentom propozycji aneksów mających doprowadzić do zgodności z prawem treść umów zawartych z nimi w oparciu o kwestionowane przez Prezesa Urzędu wzorce w zakresie naruszeń określonych w punktach I, II sentencji Decyzji.

W niniejszej sprawie dla zastosowania normy prawnej wynikającej z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów konieczne jest zatem rozważenie, dlaczego i przez jaki czas Daniel Stryczek pozostawał w zwłoce w wykonaniu Decyzji oraz czy zwłoka była następstwem zaniechania lub działania Daniela Stryczka.

Odnośnie punktu I sentencji niniejszej decyzji.

W punkcie III sentencji Decyzji Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, działanie Daniela Stryczka, polegające na bezprawnym zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy pod nazwą „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)” informacji, iż *Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową*, co jest sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1176, ze zm.).

Uprawomocnienie się Decyzji w dniu 14 października 2011 r. spowodowało powstanie po stronie Daniela Stryczka obowiązku dostosowania swojego zachowania do nakazów z niej wynikających w okresie wskazanym w tejże Decyzji.

W przypadku, gdy stwierdzona praktyka stanowiąca naruszenie zbiorowych interesów konsumentów polega na bezprawnym zaniechaniu umieszczenia informacji odnoszącej się do możliwości skorzystania z uprawnień wynikających ze wspomnianej wyżej ustawy z dnia 27

---

¹ Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1991 r. sygn. akt XVII Amr 13/91.

lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego zaniechanie tej praktyki powinno polegać na umożliwieniu kontrahentom przedsiębiorcy, zarówno dotychczasowym, jak i przyszłym, zawarcia umów obejmujących opisaną informację.

W celu wykonania nakazu zaniechania powyższej praktyki Daniel Stryczek winien niezwłocznie po uprawomocnieniu się Decyzji:

- podjąć działania polegające na zmianie stosowanych w obrocie prawnym wzorców umów w brzmieniu uwzględniającym zastrzeżenia Prezesa Urzędu,
- podjąć działania umożliwiające zawieranie z nowymi kontrahentami umów o treści zgodnej z sentencją powyższej Decyzji;
- podjąć sukcesywne działania mające na celu w możliwie jak najkrótszym czasie zapewnienie wszystkim dotychczasowym kontrahentom –wymianę dotychczasowych umów lub ich aneksowanie w brzmieniu uwzględniającym zastrzeżenia Prezesa Urzędu.

Analizując zachowania Daniela Stryczka zmierzające do wykonania Decyzji Prezes Urzędu przeanalizował następujące fakty:

- Decyzja uprawomocniła się w dniu 14 października 2011 r.,
- Daniel Stryczek wprowadził w dniu 14 maja 2012 r. do obrotu prawnego zmiany we wzorcu umów pod nazwą „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)” o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”,
- w dniu 1 października 2012 r. Daniel Stryczek wysłał aneksy do konsumentów, którzy zawarli umowy na podstawie wzorca pod nazwą „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)”, na mocy których dodano postanowienie „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”.

W ocenie Prezesa Urzędu powyższe okoliczności wskazują, iż zachowanie Daniela Stryczka jakkolwiek zakończone w dniu 1 października 2012 r. wykonaniem Decyzji w zakresie jej punktu III spowodowało, że czas wykonania był zbyt długi i Danielowi Stryczkowi można zarzucić zwłokę w wykonaniu powyższej decyzji i tym samym podjąć działania wskazane w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu uznał, iż okres odpowiedni do przedstawienia propozycji aneksów powinien być analogiczny do tego wskazanego w punkcie IV sentencji Decyzji. Okres trzech miesięcy biorąc pod uwagę możliwości techniczne i logistyczne Daniela Stryczka winien w zupełności wystarczyć do zmiany wzorca umów zamieszczonego na stronie internetowej oraz do wysłania propozycji zawarcia aneksów. Z przedstawionej faktury wynika, iż Daniel Stryczek zawarł (*tajemnica Przedsiębiorcy*) umów wymagających aneksowania. Taka liczba konsumentów nie wymaga podjęcia ze strony Daniela Stryczka nadzwyczajnych działań niezbędnych do wypełnienia obowiązków wynikających z Decyzji. Także koszt wysłania tychże aneksów (*tajemnica Przedsiębiorcy*) nie powinien stanowić znacznej przeszkody na drodze wykonania Decyzji. Tym samym należy uznać, że po upływie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się Decyzji, Daniel Stryczek pozostawał w zwłoce w jej wykonaniu. Ponadto, w okresie od uprawomocnienia się decyzji do 1 października 2012 r. nie wystąpiły żadne okoliczności

wyłączające odpowiedzialność Daniela Stryczka z tytułu niewykonania Decyzji. Daniel Stryczek w swoich wyjaśnieniach nie wskazał żadnych zdarzeń lub okoliczności, które można by było uznać za siłę wyższą. Podniesione przez Daniela Stryczka argumenty wyjaśniające przyczyny niewykonania decyzji takie jak: częste wyjazdy służbowe i natłok innych obowiązków nie są niezależnymi od niego przyczynami, o których Daniel Stryczek nie wiedział wcześniej i którym przy dołożeniu należytej staranności nie mógłby przeciwdziałać. Nie jest prawdopodobne, przy uwzględnieniu trudności organizacyjnych i kadrowych dotyczących dokonania wymiany umów, aby okres trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji Prezesa Urzędu nie był wystarczający na opracowanie zmian stosowanego wzorca umowy i dokonanie wymiany dotychczasowych umów.

W ocenie Prezesa Urzędu:

- działań Daniela Stryczka zmierzających do wykonania Decyzji nie można uznać za niezwłoczne i konsekwentne,
- czasu faktycznego wykonania Decyzji nie można uznać za właściwy, niezbędny do realizacji nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków,
- opóźnienie w wykonaniu Decyzji nie jest uzasadnione okolicznościami wyłączającymi odpowiedzialność Daniela Stryczka.

Prezes Urzędu uznał, że niewykonanie Decyzji było następstwem świadomego działania Daniela Stryczka, przejawiającego się między innymi brakiem nadzoru oraz nieodpowiedniej organizacji pracy.

Na podstawie zgromadzonego w toku niniejszego postępowania materiału dowodowego Prezes Urzędu uznał, że Daniel Stryczek dopuścił się zwłoki w wykonaniu Decyzji. W ocenie Prezesa Urzędu zwłoka ta obejmuje okres od dnia 15 stycznia 2012 r. do 1 października 2012 r. gdyż od uprawomocnienia się Decyzji do 15 stycznia 2012 r. Daniel Stryczek przy uwzględnieniu skali wymaganych zmian w umowach, stopnia ich merytorycznej trudności, a także trudności związanych z wdrożeniem nowego wzorca umowy do stosowania i wymianą dotychczasowych umów był w stanie samodzielnie wykonać Decyzję.

A zatem zwłoka w wykonaniu Decyzji w zakresie punktu III obejmująca okres od dnia 15 stycznia 2012 r. do 1 października 2012 r. wynosi 259 dni i za ten okres uzasadnione jest nałożenie na Daniela Stryczka kary pieniężnej określonej w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W punkcie IV sentencji Decyzji Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **nałożył na Daniela Stryczka środek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów** w postaci obowiązku przedstawienia konsumentom w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się Decyzji propozycji aneksów mających doprowadzić do zgodności z prawem treści umów zawartych z nimi w oparciu o kwestionowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wzorce w zakresie wskazanych tam naruszeń.

Uprawomocnienie się Decyzji w dniu 14 października 2011 r. spowodowało powstanie po stronie Daniela Stryczka obowiązku dostosowania swojego zachowania do nakazów z niej wynikających w okresie wskazanym w tejże Decyzji.

W tym miejscu wskazać należy, że w Decyzji Prezes Urzędu stwierdził zaniechanie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Uprawnienie Decyzji bez wskazania środka usunięcia trwających skutków spowodowałoby, iż prawa konsumentów, którzy mogli zawrzeć umowę z Danielem Stryczkiem po dacie jej uprawnomocnienia się nie będą odpowiednio chronione. Brak uregulowania tej sytuacji mógłby prowadzić do swoistego usankcjonowania nierównoprawnego traktowania konsumentów, z którymi zawarto umowy na nowych i starych zasadach. Pozostawienie tym konsumentom, z którymi wcześniej przedsiębiorca zawarł umowy na starych zasadach, a które nie zostały aneksowane, jako jedynej możliwości, dochodzenia swych praw na drodze cywilnoprawnej, czyniłoby ochronę, jaką zapewnia ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów iluzoryczną. Prowadziłoby to do zniweczenia funkcji, jaką mają do spełnienia zawarte w tej ustawie uregulowania.

W celu wykonania środka usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, Daniel Stryczek winien w terminie trzech miesięcy od uprawnomocnienia się Decyzji podjąć sukcesywne działania mające na celu przedstawienie propozycji aneksów mających doprowadzić do zgodności z prawem treści umów zawartych z konsumentami w oparciu o kwestionowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wzorce w zakresie naruszeń określonych w punktach I, II sentencji Decyzji.

Analizując zachowania Daniela Stryczka zmierzające do wykonania Decyzji Prezes Urzędu przeanalizował następujące fakty:

- Decyzja uprawnomocniła się w dniu 14 października 2011 r.,
- w dniu 1 października 2012 r. Daniel Stryczek wysłał aneksy do konsumentów, którzy zawarli umowy na podstawie wzorca pod nazwą „UMOWA SPRZEDAŻY”, na mocy których uchylono i uznano za nieobowiązujące postanowienie o treści „Ze względu na to iż Materac Nefrytowy jest sprowadzany z Korei Południowej przez Firmę Medicovers co się wiąże z dużymi kosztami przywozu, oświadczam iż w przypadku rezygnacji lub złamania zobowiązań wynikających z umowy będę zobowiązany/a pokryć koszt w wysokości 30% ceny stałej materaca nefrytowego” oraz dodano następujące postanowienie „Kupujący ma prawo do odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od daty zawarcia umowy. Do niniejszej umowy dołączono wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży, które otrzymuje kupujący z chwilą jej zawarcia.”.

W ocenie Prezesa Urzędu powyższe okoliczności wskazują, iż zachowanie Daniela Stryczka jakkolwiek zakończone w dniu 01 października 2012 r. wykonaniem Decyzji w jej punkcie IV spowodowało, że czas wykonania był zbyt długi i Danielowi Stryczkowi można zarzucić zwłokę w wykonaniu powyższej decyzji i tym samym podjąć działania wskazane w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu uznał, iż okres trzech miesięcy biorąc pod uwagę możliwości techniczne i logistyczne Daniela Stryczka winien w zupełności wystarczyć do wysłania propozycji zawarcia aneksów. W tym miejscu należy podtrzymać argumentację przedstawioną w rozważaniach dotyczących punktu III sentencji niniejszej Decyzji.

W ocenie Prezesa Urzędu:

- działań Daniela Stryczka zmierzających do wykonania Decyzji nie można uznać za niezwłoczne i konsekwentne,

- czasu faktycznego wykonania Decyzji nie można uznać za właściwy, niezbędny do realizacji nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków,
- opóźnienie w wykonaniu Decyzji nie jest uzasadnione okolicznościami wyłączającymi odpowiedzialność Daniela Stryczka.

Prezes Urzędu uznał, że niewykonanie Decyzji było następstwem świadomego działania Daniela Stryczka, przejawiającego się między innymi brakiem nadzoru, nieodpowiedniej organizacji pracy.

Rozstrzygnięcie o nałożonej karze.

Art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10.000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji nakładających środek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów; karę pieniężną nakłada się licząc od daty wskazanej w decyzji. Ponadto, zgodnie z art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przy ustalaniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 tej ustawy, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że uchylanie się Daniela Stryczka od obowiązków wykonania pkt III i IV sentencji Decyzji dotyczyło doprowadzenia umów już zawartych z konsumentami do obowiązującego porządku prawnego oraz zaprzestania stosowania praktyki stanowiącej naruszenie zbiorowego interesu konsumentów. Przez 259 dni Daniel Stryczek nie podjął zdecydowanych i skutecznych działań zmierzających do niezwłocznego dostosowania swojego zachowania rynkowego do zawartych w Decyzji nakazów.

Na wysokość kary pieniężnej wpływa również fakt, iż zwłoka w wykonaniu działań zmierzających do zaprzestania stosowania praktyki stanowiącej naruszenie zbiorowych interesów konsumentów skutkuje znacznym stopniem zagrożenia interesu publicznoprawnego, co wyraża się w powszechnym charakterze stosowanych praktyk. W przedmiotowej sprawie pozostawanie w zwłoce z wykonaniem wskazanego w Decyzji nakazu zaniechania stosowania praktyki stanowiącej naruszenie zbiorowych interesów konsumentów oznacza, iż pomimo uprawomocnienia się Decyzji przez dłuższy czas Daniel Stryczek stosował kwestionowane przez Prezesa Urzędu praktykę w obrocie prawnym. Nie sposób przy tym pominąć fakt, iż mobilizację Daniela Stryczka do podjęcia zdecydowanych i skutecznych działań łączyć należy z faktem wszczęcia przez Prezesa Urzędu postępowania wyjaśniającego w celu kontroli wykonania Decyzji.

Ustalając wysokość nałożonej kary Prezes Urzędu wziął także pod uwagę stopień przyczynienia się Daniela Stryczka do zwłoki w wykonaniu Decyzji. Prezes Urzędu uznał, iż działania jego od początku cechowała opieszałość i brak woli niezwłocznego dostosowania się do nakazu wynikającego z wydanego w stosunku do niego orzeczenia, wynikające z nienależytej staranności. W powyższym kontekście Prezes Urzędu wziął także pod uwagę, iż nie wystąpiły żadne okoliczności niezależne od Daniela Stryczka uzasadniające wydłużenie okresu na wykonanie Decyzji.

Ponadto, Prezes Urzędu nie otrzymał od Daniela Stryczka żadnej informacji, z której wynikałoby, iż ma on problemy z wykonaniem Decyzji (np. uzasadnione pismo dotyczące wystąpienia przejściowych trudności, mogących spowodować opóźnienie w wykonaniu obowiązków). Biorąc pod uwagę, iż opisane powyżej nakazy stosownego działania zostały wyrażone wprost w sentencji Decyzji oraz fakt, iż Daniel Stryczek wpłacił orzeczoną wobec niego karę pieniężną (także wskazaną w sentencji Decyzji) uznać należało, iż zarzucone mu działanie ma charakter zawiniony. Przedkładając bowiem obowiązki wynikające z bieżącego prowadzenia działalności gospodarczej nad konieczność przeprowadzenia określonych działań wynikających z Decyzji, co najmniej godził się na możliwość niewykonania tychże czynności we wskazanym terminie.

Art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nakazuje, aby przy ustalaniu kar pieniężnych brać pod uwagę przesłankę wcześniejszego naruszenia przepisów ustawy. Zgodnie jednak ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 sierpnia 2009 r. sygn. akt III SK 17/09 okoliczność, o jakiej mowa powyżej nie jest istotna przy nakładaniu kary za niewykonanie decyzji. W ww. wyroku Sąd stwierdził, iż częstotliwość naruszania przepisów ustawy odgrywa znaczenie przy nakładaniu kar pieniężnych z tytułu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub ograniczających konkurencję, a nie z tytułu niewykonania decyzji Prezesa Urzędu. W przedmiotowym postępowaniu powyższa okoliczność nie wystąpiła.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej okoliczności Prezes Urzędu postanowił nałożyć na Daniela Stryczka karę pieniężną stanowiącą równowartość **1 036 euro**, tj. **4 euro** za każdy z **259 dni** zwłoki w wykonaniu prawomocnej Decyzji.

Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wartość euro została zatem przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2012 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4.0882 zł. W związku z tym wysokość nałożonej na przedsiębiorcę kary pieniężnej przewidzianej w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustalona jako iloczyn liczby dni niewykonania decyzji, stawki dziennej za zwłokę w jej wykonaniu oraz wartości euro określonej zgodnie z art. 5 tejże ustawy, wynosi w zaokrągleniu do pełnych złotych **4 235 zł** (słownie: cztery tysiące dwieście trzydzieści pięć złotych).

Prezes Urzędu uznał, że nałożona kara, stanowiąca około 0,05% maksymalnego wymiaru kary określonego w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest adekwatna zarówno do stwierdzonych przewinień, jak i możliwości finansowych Daniela Stryczka. Zważył także, że nałożona kara powinna służyć podkreśleniu naganności ocenianego w toku niniejszego postępowania zachowania polegającego na zwłoce w wykonywaniu Decyzji. Wymierzona kara pełni zatem funkcję represyjną, jako sankcja za niedostosowanie się do obowiązków wynikających z prawomocnego orzeczenia nakazującego niezwłoczne zaniechanie stosowania praktyki stanowiącej naruszenie zbiorowego interesu konsumentów. Jednocześnie karze należy przypisać funkcję prewencyjną, gdyż jej nałożenie ma przeciwdziałać wystąpieniu podobnych do opisanych w niniejszej decyzji nieuzasadnionych opóźnień w przyszłości.

Wysokość nałożonej kary uwzględnia także wysokość przychodu uzyskanego przez Daniela Stryczka i jego sytuację finansową. Jakkolwiek ustawodawca nie uzależnia wysokości

kary pieniężnej za zwłokę w wykonaniu decyzji od wysokości przychodu przedsiębiorcy, Prezes Urzędu uznał, że nakładana kara pieniężna prawidłowo spełni przypisywane jej cele, gdy będzie uwzględniać potencjał ekonomiczny adresata decyzji. Ponadto, kara w wyższej wysokości mogłaby utrudnić dalsze prowadzenie działalności gospodarczej przez Daniela Stryczka.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł, jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów tejże ustawy przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Przedmiotowe postępowanie wykazało, iż Daniel Stryczek dopuścił się zwłoki w wykonaniu Decyzji Prezesa Urzędu.

Zgodnie z art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) – zwanej dalej: „k.p.a.” – w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Kosztami niniejszego postępowania są koszty doręczenia Danielowi Stryczkowi – stronie postępowania – pism urzędowych, które wyniosły 17,20 zł (słownie: siedemnaście złotych 20/100).

W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowił obciążyć Daniela Stryczka kwotą 17,20 zł (słownie: siedemnaście złotych 20/100).

W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowił jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów koszty niniejszego postępowania Daniel Stryczek obowiązany jest wpłacić w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231 000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w Łodzi.

Jednak w przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt III sentencji niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 264 § 2 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.), przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Z-ca Dyrektora Delegatury*

Andrzej Kędzia

Otrzymuje:

Radca Prawny Sławomir Korbela
ul. Budowlanych 59
43-100 Tychy
Pełnomocnik Daniela Stryczka F.M.H. MEDICOVERS